

Sygn. akt IC 153/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Izabela Tarnawa

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **L. C.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę 28 682,33 złotych

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.z siedzibą w W.na rzecz powoda L. C.kwotę 7131,35 (siedem tysięcy sto trzydzieści jeden 35/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 stycznia 2014r.;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1411,94 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 471,96 złotych tytułem nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod pozycją (...);

V. zwraca stronie pozwanej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 74,40 złotych tytułem nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod pozycją (...).

UZASADNIENIE

Powód L. C. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A.z siedzibą w W.kwoty 28 682,33 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu, w tym kwoty 24 874,60 zł tytułem dalszego należnego odszkodowania za uszkodzony pojazd marki B.o nr rej. (...), kwoty 3357,73 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od odszkodowania uzupełniającego liczonych od dnia 9 stycznia 2013r. do dnia 22 stycznia 2014r. oraz kwoty 450,00 zł tytułem kosztów wykonania prywatnej opinii przez rzeczoznawcę oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wyjaśnił, że w dniu 8 grudnia 2012r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego powód poniósł szkodę w pojeździe. Powód w chwili zdarzenia posiadał umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu polisa AC seria (...)z okresem ubezpieczenia do 11 stycznia 2013 r. Powód zgłosił przedmiotową szkodę i w dniu 17 stycznia 2013 r. strona pozwana przyznała powodowi odszkodowanie w kwocie 45 954,21 zł netto w oparciu o rozliczenie kosztorysowe nr (...)z dnia 23 grudnia 2012r. Powód nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego i zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy rzeczoznawcy mgr inż. M. K., który ustalił rzeczywisty koszt naprawy przedmiotowego samochodu netto w wysokości 75 210,00 zł. Za wykonanie prywatnej opinii powód poniósł koszty w wysokości 450,00 zł. Powód w dniu 29 stycznia 2013r. przedstawił pozwanej kalkulację naprawy sporządzoną na jego zlecenie i wniósł o dokładną analizę i ustosunkowanie się do przedstawionych dokumentów. Po ponownej analizie akt sprawy pozwany na podstawie

kosztorysu z dnia 17 lutego 2013 r. przyznał powodowi łączną kwotę odszkodowania 50 335,40 zł, dopłacając dalszą kwotę 4 381,19 zł. Zdaniem powoda wypłacona kwota odszkodowania nie pokrywa całości szkody ustalonej zgodnie z zasadami umowy łączącej strony. Pismem z dnia 13 stycznia 2013r. powód wezwał pozwaną do zapłaty odszkodowania uzupełniającego w wysokości 24875,60 zł.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że ponosi co do zasady odpowiedzialność za szkodę powoda z dnia 8 grudnia 2012 r. w ramach zawartej umowy ubezpieczenia AutoCasco i w wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 50335,40 zł. Pozwana zarzuciła, że ustalenie kosztu naprawy następuje zgodnie z treścią postanowień rozdziału VI OWU. Powód zgodnie z umową wybrał wariant „bez VAT” (tak §22 ust. 3 OWU) oraz z zastosowaniem części nieoryginalnych. Pozwana zarzuciła, że powód nie udowodnił wysokości szkody, gdyż wykonana na jego zlecenie kalkulacja naprawy została wykonana w systemie A., podczas gdy zgodnie z umową ustalenie wysokości kosztów naprawy następuje według kalkulacji E.. Pozwana sprzeciwiła się również żądaniu powoda dotyczącego zwrotu kosztu prywatnej opinii, gdyż zdaniem pozwanej powód nie wykazał konieczności wykonania tej opinii, zwłaszcza że powód wykonał ją jeszcze przed zajęciem stanowiska przez stronę pozwaną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód Ł. C. był właścicielem samochodu osobowego marki B. o nr rej. (...). W dniu 8 grudnia 2012r. samochód powoda uległ uszkodzeniu. Powód był ubezpieczony u strony pozwanej z tytułu dobrowolnego ubezpieczenia autocasco i w dniu 9 grudnia 2012r. zgłosił szkodę stronie pozwanej. Pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w łącznej kwocie netto 50335,40 zł.

Bezsporne

Powód zlecił rzeczoznawcy mgr inż. M. K.wykonanie opinii. Rzeczoznawca w opinii z dnia 27 stycznia 2013r. ustalił wysokość szkody w samochodzie marki (...)na kwotę 75210,00 zł netto przyjmując, że naprawa pojazdu jest ekonomicznie uzasadniona.

Powód w dniu 29 stycznia 2013r. zapłacił rzeczoznawcy za wydanie opinii prywatnej kwotę 450,00 zł.

Dowód

- opinia nr (...) z dnia 27.01.2013r. k. 46 – 72;
- faktura VAT nr (...) k. 76.

Koszt naprawy samochodu powoda z uwzględnieniem cen części oryginalnych wg B. oraz stawek stosowanych w warsztatach autoryzowanych (stawki 130 zł/1 rbg) wynosił 81793,62 zł netto.

Kosztorysowa wysokość odszkodowania wykonana zgodnie z warunkami AC z uwzględnieniem części oryginalnych oraz porównywalnej jakości alternatywnych w wariantcie optymalnym z zastosowaniem wskaźnika 25% wynikającego z okresu eksploatacji samochodu w odniesieniu do części oryginalnych, przy stawce 100 zł/1 rbg wynosiła 55459,33 zł netto.

Wartość rynkowa samochodu powoda wynosiła 148 900,- zł netto. Uwzględniając wartość pojazdu w odniesieniu do ustalonych kosztów naprawy samochodu w warunkach warsztatu autoryzowanego na kwotę 81793,62 zł można stwierdzić, że stanowi on 54% jego wartości rynkowej. Oznacza to, że naprawa pojazdu była ekonomicznie uzasadniona i mogła zostać przeprowadzona w autoryzowanych warsztatach i rozliczona na podstawie złożonych przez ewentualnego wykonawcę rachunków.

Pojazd powoda w chwili kolizji posiadał wyposażenie w wersji A., tj. nakładki zderzaków, które optycznie obniżają wysokość samochodu. W związku z tym należało wysokość kosztów naprawy pojazdu podwyższyć o koszty tego pakietu występującego tylko jako część oryginalna. Łączna kwota jaką należy dodać to 589,40 zł, którą pomniejszono o współczynnik amortyzacji – 25% zgodnie OWU AutoCasco. Tak wyliczone ostatecznie odszkodowanie wynosiło na dzień 18 sierpnia 2014r. 55 873,45 zł netto.

W kalkulacji naprawy pojazdu powoda nr (...) wykorzystano części zamiennie alternatywne, które zostały uwzględnione w kalkulacji nr (...) z dnia 23 grudnia 2012 r. wykonanej przez stronę pozwaną zgodnie z postanowieniami OWU ubezpieczenia Auto Casco. Ponadto w kalkulacji tej wykorzystano raport optymalizacji sporządzony przez stronę pozwaną. Raport ten określa dostępność części alternatywnych w jakości „PJ” i „Q” w cenach różnych. Z treści OWU AC wynika, że w przypadku gdy istnieje możliwość wyboru tej samej części w różnej cenie to w kalkulacji należy zastosować najtańszą, zgodnie z warunkiem ekonomicznym. Uwzględniając powyższe w kalkulacji nr (...) zastosowano części alternatywne takie jak: zderzak przedni, krata nawiewu powietrza lewa i prawa, poprzeczka zderzaka przedniego, krata ozdobna przednia lewa i prawa, reflektor przedni lewy i prawy, reflektor przeciwmgłowy przedni lewy i prawy, ściana boczna lewa i prawa, osłona wnętrza koła, kondensator, koło kierownicy, miska olejowa w jakości „JP”. W kalkulacji uwzględniono również szybę czołową w jakości „Q”.

Raport optymalizacji na styczeń 2013 r. sporządzony w systemie A. w P.z poziomu centrali potwierdził prawidłowość przyjętych przez stronę pozwaną cen części alternatywnych zastosowanych w jej kalkulacji. Kalkulacja odszkodowania wykonana na dzień 9 grudnia 2014r. wykazała ostatecznie koszt naprawy w wysokości 56223,97 zł. Firmy oferujące części zamiennie w tym raporcie to najwięksi dostawcy tego rodzaju części. Brak jest podstaw, by kwestionować dostępność tych części w czasie wykonywania raportu optymalizacji przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego mgr inż. T. G. z dnia 31 czerwca 2014r. wraz z kalkulacjami naprawy pojazdu w obu wariantach k. 137 – 175;
- wyjaśnienie pisemne do opinii z dnia 19 sierpnia 2014r. wraz z weryfikacją kalkulacji naprawy pojazdu z dnia 18 sierpnia 2014r. k. 203 – 219;
- wyjaśnienie pisemne do opinii z dnia 11 grudnia 2014r. wraz z weryfikacją kalkulacji naprawy pojazdu z dnia 9 grudnia 2014r., raportem optymalizacji części na dzień 01.01.2013r. oraz korespondencją elektroniczną biegłego z dostawcami części zamiennych k. 234 – 260;
- wyjaśnienie ustne biegłego do opinii k. 276;

Powód posiadał polisę AUTO – CASCO pojazdu marki B.rok produkcji 2009 w wariantcie serwisowym, na sumę ubezpieczenia 153 000,- zł netto. Zgodnie z § 22 ust. 3 pkt 1, 4 i 5 OWU AC koszty naprawy pojazdu w wariantcie serwisowym ustalane są na podstawie cen części oryginalnych serwisowych tj. części zamiennych produkowanych zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, rekomendowanych przez producenta tego pojazdu i dystrybuowanych w autoryzowanych przez producenta pojazdu punktach sprzedaży. Wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) S.A.z ubezpieczonym kosztów i sposobu naprawy ubezpieczonego pojazdu przez zakład naprawczy wykonujący naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

1. norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
2. stawki za roboczo-godzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o ceny usług stosowane przez inne zakłady naprawcze funkcjonujące na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę;

3. cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych w wariantcie serwisowym dla pojazdów do trzeciego roku eksploatacji lub powyżej trzeciego roku eksploatacji, o ile została zapłacona dodatkowa składka;

4. cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A. lub E..

Według ust. 5 § 22 OWU AC odszkodowanie ustalone według zasad określonych w ust. 4 (...) S.A. wypłaca pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. Zgodnie z ust. 6 § 22 OWU AC w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami bez uprzedniego uzgodnienia z (...) S.A. kosztów i sposobu naprawy, o którym mowa w ust. 4, ustalenie odszkodowania następuje na podstawie tych rachunków, ale zweryfikowanych przez (...) S.A. według zasad określonych w ust. 4.

Natomiast zgodnie § 22 ust. 7 OWU AC na życzenie ubezpieczonego wysokość odszkodowania może zostać ustalona na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie A. lub E. bez podatku VAT, z zastosowaniem:

1. norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
2. stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o średnie ceny usług na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę;
3. cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych według wariantu optymalnego;
4. cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A. lub E..

Koszty naprawy pojazdu w wariantcie optymalnym, zgodnie z § 22 ust. 3 pkt 2 OWU AC ustalone są według:

1. cen części oryginalnych pomniejszonych o wskaźnik 25% dla pojazdów eksploatowanych powyżej 3 do 5 lat;
2. cen części oryginalnych tj. części zamiennych produkowanych zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu danej marki, których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi producenta tego pojazdu i są tej samej jakości co części stosowane do montażu pojazdu przez jego producenta, dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu;
3. cen części porównywalnej jakości, tj. części zamiennych, których producent zaświadcza, że są tej samej jakości co części stosowane do montażu pojazdu danej marki przez jego producenta.

Jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju (tj. oryginalne serwisowe, oryginalne lub porównywalnej jakości) lub części tego samego rodzaju, ale pochodzące od różnych producentów wysokość odszkodowania (...) S.A. ustala z zastosowaniem kryterium ekonomicznego, tj. uwzględniając części o najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych serwisowych uwzględnia się cenę pomniejszoną według zasad określonych w pkt 1.

Dowód:

- polisa seria (...) k. 12;
- ogólne warunki ubezpieczenia AC w (...) S.A. k. 106 – 113.

Pismem z dnia 13 stycznia 2013r. powód wezwał pozwaną do zapłaty odszkodowania uzupełniającego w wysokości 24875,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 9 stycznia 2013 r. oraz kwoty 450,- zł tytułem opłaty za wykonanie kosztorysu prywatnego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 13 stycznia 2013r. k. 74.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części. Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty w tym przede wszystkim wyceny dokonane na zlecenie powoda oraz przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego szkody.

Podstawa i zasada odpowiedzialności strony pozwanej były bezsporne. Spór między stronami dotyczył wysokości szkody poniesionej przez powoda oraz słuszności żądania powoda zwrotu kosztów wykonania opinii prywatnej.

Według art. 805 § 1 k.c. przesłanką odpowiedzialności ubezpieczyciela jest zaistnienie przewidzianego w umowie wypadku, a więc powstanie szkody w mieniu ubezpieczającego pozostającej w związku przyczynowym z tym wypadkiem (art. 361 kc). W Świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania. Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. W przypadku dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego Auto Casco to umowa określa zasady i granice odpowiedzialności ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie konieczne było ustalenie kosztów naprawy pojazdu powoda.

Ustalenie kosztów naprawy wymagało wiedzy specjalnej, co obligowało Sąd na mocy art. 278§1 k.p.c. do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania wartości pojazdów mechanicznych, oceny technicznej pojazdów samochodowych mgr inż. T. G.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim opinia biegłego sądowego oraz jej wyjaśnienia pozwoliły na ustalenie kosztów naprawy samochodu powoda. Biegły sądowy wykonał rzetelną opinię, w sposób jasny, jednoznaczny i kategoryczny wykazał przyjęty sposób wyliczenia kosztów naprawy pojazdu, uwzględniając przy tym postanowienia ogólnych warunków umowy auto casco łączącej strony postępowania. Spór w niniejszej sprawie wynikał z niezrozumienia przez powoda obowiązujących warunków umowy. Powód domagał się bowiem wypłaty odszkodowania w wysokości ustalonej według wariantu serwisowego, przy jednoczesnym niedopełnieniu obowiązku przedłożenia rachunków lub faktur dokumentujących poniesione koszty naprawy. Tymczasem zgodnie z ust. 5 lub 6 § 22 OWU warunkiem skorzystania z wariantu serwisowego było przedłożenie rachunków lub faktur dokumentujących naprawę pojazdu. Rezygnacja z naprawy pojazdu i wystąpienie do ubezpieczyciela o wypłatę odszkodowania ustalonego na podstawie kosztorysu sporządzonego przez (...), wiązało się z koniecznością ustalenia wysokości odszkodowania stosownie do postanowień § 22 ust. 7 OWU AC, a więc według stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) S.A. w oparciu o średnie ceny usług na terenie działalności jednostki organizacyjnej (...) S.A. likwidującej szkodę oraz z uwzględnieniem cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych **według wariantu optymalnego**. Koszt naprawy w wariantcie optymalnym uregulowano w § 22 ust. 3 pkt 2 OWU z zastosowaniem kryterium ekonomicznego nakazującego uwzględnienie części o najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych serwisowych uwzględnienie ceny pomniejszonej o 25% dla pojazdów eksploatowanych powyżej 3 do 5 lat. Podkreślić należy, że dokonując wyceny kosztów naprawy biegły uwzględnił warunki łączącej strony umowy ubezpieczenia AutoCasco. Biegły w dwukrotnie składanych wyjaśnieniach pisemnych oraz ustnych do swojej opinii, nie uwzględnił co do zasady zarzutów powoda, zmierzających do poważenia prawidłowości wydanej opinii. Powód kwestionował zasadność przyjęcia w kalkulacji kosztów naprawy cen części zamiennych oraz ich jakości, podczas gdy w wariantcie optymalnym z zastosowaniem kryterium ekonomicznego, mającym zastosowanie w niniejszej sprawie (z uwagi na nieprzedłożenie przez powoda rachunków dokumentujących naprawę pojazdu), wyłącznie taka wycena była prawidłowa. Innymi słowy, gdyby powód wykonał naprawę pojazdu i przedłożył rachunki dokumentujące poniesione koszty naprawy, to niewątpliwie zgodnie z wariantem serwisowym otrzymałby zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów naprawy, również z użyciem części oryginalnych, według zasad uregulowanych §22 ust. 3 pkt 4 ewentualnie 5 powołanych wyżej ogólnych warunków umowy. W zarzutach do opinii powód bezskutecznie zmierzał do podważenia prawidłowości przyjętego za podstawę kalkulacji kosztów naprawy sporządzonego w postępowaniu likwidacyjnym raportu optymalizacji części; sugerował też możliwość przyjęcia, że części te nie były dostępne w dacie sporządzenia raportu. Zarzuty te zostały przez biegłego zdezawuowane, a biegły dodatkowo zweryfikował raport optymalizacji

sporządzony przez stronę pozwaną, uzyskując raport na dzień 1 stycznia 2013r., który potwierdził prawidłowość wykonanego przez pozwaną raportu. Biegły ustalił także stałą dostępność części alternatywnych u jej dostawców.

Strona pozwana nie kwestionowała opinii biegłego. Biegły co do zasady potwierdził prawidłowość wyliczenia kosztów naprawy w kalkulacji sporządzonej przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym. Różnica wysokości tych kosztów wynikała z nieuzasadnionego, zdaniem biegłego, obniżenia stawki roboczogodziny do kwoty 70 zł/1 rhb, zamiast przyjęcia średniej stawki w kwocie 100 zł/1 rhb oraz obniżenia wartości ceny materiałów lakierniczych, a także zmiany cen poszczególnych części w zależności od daty dokonania kalkulacji.

Z powyższych względów Sąd uznał dokonane przez biegłego mgr inż. T. G. ustalenia wartości kosztów naprawy za prawidłowe i rzetelne.

Zgodnie z postanowieniami OWU AC, w przypadku kosztorysowej wyceny kosztów naprawy, strona pozwana w każdym przypadku, niezależnie od wykupionego wariantu (serwisowy czy optymalny) dokonywała wyceny tych kosztów zgodnie z § 22 ust. 7 OWU, stosując ceny części zamiennych według wariantu optymalnego. Koszty naprawy samochodu powoda wynosiły, zgodnie z opinią biegłego i kalkulacją z dnia 9 grudnia 2014 r. 56 223,97 zł netto. Nieznaczna różnica w wysokości ustalonych kosztów naprawy wyliczonych przez biegłego w kalkulacji z dnia 9 grudnia 2014r. i wcześniejszej kalkulacji z dnia 18 sierpnia 2014r. wynikała ze zmiany cen jednostkowy poszczególnych części. Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia tę ostatnią kalkulację, gdyż stosownie do treści art. 363§ 2 k.c. jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Mając na uwadze, że powód otrzymał od strony pozwanej w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowanie w kwocie 50335,40 zł, pozostała do wypłaty kwota 5888,57 zł (56 223,97 zł – 50335,40 zł). Stąd żądanie zasądzenia dalszej kwoty 5888,57 zł tytułem odszkodowania stanowiącej różnicę pomiędzy ustaloną szkodą w pojeździe a wypłaconym przez stronę pozwaną odszkodowaniem, zasługiwało w pełni na uwzględnienie.

W ocenie Sądu prawo pełnej rekompensaty szkody, obejmuje zarówno szkodę w pojeździe będącą bezpośrednim skutkiem kolizji, jak i wszelkie dalsze koszty ściśle związane z tym zdarzeniem, w tym koszty związane z wykonaniem prywatnej opinii rzeczoznawcy. Powód wykazał, posługując się fakturą VAT, że za wykonanie tej opinii zapłacił rzeczoznawcy M. K. 450,- zł. Niewątpliwie konieczność zlecenia wykonania prywatnej opinii pozostawała w ścisłym związku z doznaną przez powoda szkodą i wynikała z potrzeby uzyskania miarodajnych i specjalistycznych informacji odnośnie zasadności jego roszczeń względem strony pozwanej. Nie bez znaczenia jest fakt, że opinia ta była podstawą dokonania przez stronę pozwaną weryfikacji w dniu 17 lutego 2013r. pierwotnie wykonanej kalkulacji kosztów naprawy z dnia 23 grudnia 2012r. i podwyższenia przyznanego powodowi odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym. Ponadto opinia ta, jak również wykonana na jej potrzeby dokumentacja fotograficzna, miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a przede wszystkim dostarczyły biegłemu sądowemu potrzebnych informacji i materiałów do wydania opinii.

W tych okolicznościach Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 5888,57 zł roszczenia z tytułu odszkodowania oraz 450,- zł z tytułu kosztów prywatnej opinii, o odsetkach orzekając zgodnie z art. 481 k.c. i art. 482 § 1 k.c. Powód dokonał bowiem kapitalizacji odsetek na dzień wniesienia pozwu tj. na dzień 22 stycznia 2014r., przyjmując że roszczenie odszkodowawcze stało się wymagalne w dniu 9 stycznia 2013r. i wyliczając odsetki ustawowe od kwoty 5888,57 zł do dnia 22 stycznia 2014 r. , odsetki stanowiły kwotę 792,78 zł, zaś suma kwoty głównej i odsetek wynosiła 6681,35 zł. W ocenie Sądu wymagalność roszczenia odszkodowawczego została ustalona prawidłowo i nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. § 2. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia

ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Ubezpieczyciel zobowiązany więc był wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie tj. do dnia 8 stycznia 2013r. Stąd powodowi przysługiwało odszkodowanie wraz ze skapitalizowanymi odsetkami wyliczonymi do dnia wniesienia pozwu tj. 22 stycznia 2014r. w łącznej kwocie 6681,35 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następnego tj. od 23 stycznia 2014r. Wymagalność roszczenia dotyczącego kwoty 450,- zł z tytułu poniesionych kosztów opinii prywatnej ustalić należało zgodnie z art. 455 k.c. Świadczenie to powinno zostać spełnione niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty, które nastąpiło pismem z dnia 13 stycznia 2013r. Wątpliwości przy tym powstają, jak powód mógł dołączyć opinię techniczną z dnia 27 stycznia 2013r. do pisma z dnia 13 stycznia 2013r. Skoro jednak powód domagał się zasądzenia odsetek od tej kwoty dopiero od dnia wniesienia pozwu, powództwo w tym zakresie podlegało uwzględnieniu w całości. Z tych też powodów powództwo podlegało uwzględnieniu co do łącznej kwoty 7131,35 zł (6681,35 zł + 450,- zł) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 stycznia 2014r.

W pozostałym zakresie powództwo jako nieuzasadnione, z przyczyn wyżej wskazanych podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c i dokonano stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania, zgodnie z wynikiem procesu, przyjmując że powód wygrał proces w 25%. Koszty procesu w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 7722,64 zł, w tym opłata sądowa od pozwu 1435,- zł, koszty zastępstwa powoda 2417,- zł, koszty zastępstwa strony pozwanej 2417,- zł, koszty wydania opinii przez biegłego 925,60 zł, koszty pisemnych wyjaśnień do opinii: 182,60 zł i 155,09 zł, koszty stawiennictwa biegłego w sądzie 190,35 zł. Zgodnie z wynikiem procesu powód powinien ponieść 75% tych kosztów tj. 5791,98 zł, strona pozwana zaś 25% tych kosztów tj. 1930,66 zł. Tymczasem powód poniósł w niniejszej sprawie koszty w łącznej kwocie 4380,04 zł, w tym opłata sądowa od pozwu 1435,- zł, koszty zastępstwa procesowego 2417,- zł oraz 528,04 zł wydatki z tytułu wynagrodzenia biegłego pobrane z zaliczki w kwocie 1000,- zł, zdeponowanej pod pozycją (...).

W związku z powyższym powód zobowiązany jest zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę 1411,94 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w niniejszej sprawie (5791,98 zł – 4380,04 zł). Pozwana poniosła bowiem te koszty w łącznej wysokości 3342,60 zł, w tym 2417,- zł – koszty zastępstwa procesowego i 925,60 zł – wydatki z tytułu wynagrodzenia biegłego pobrane z zaliczki w kwocie 1000,- zł, zdeponowanej pod pozycją (...). Jednocześnie rozliczono zaliczki uiszczone przez strony i zwrócono powodowi kwotę 471,96 zł oraz stronie pozwanej kwotę 74,40 zł z tytułu nadpłaconych zaliczek zdeponowanych pod pozycjami (...) i (...).

(...)